

Tematické okruhy ke státní bakalářské zkoušce z českého jazyka

Platné od akademického roku 2019-2020

pro obor: jednooborové studium ČJL

obor akreditovaný v roce 2015

Student si v jazykovědné části bakalářské státní závěrečné zkoušky z českého jazyka losuje 2 otázky ze dvou košů obsahujících otázky formulované na základě níže uvedených okruhů. 1. koš zahrnuje otázky z okruhů syntax větná a souvětňá morfologie fonetika a fonologie, 2. koš otázky z okruhů lexikologie a slovo tvorba, stylistika, jazyk a jeho pojetí, stratifikace češtiny, vývoj češtiny; u jednooborového studia českého jazyka jsou součástí 2. koše i otázky z okruhu slavistika. Na jednu z těchto dvou vylosovaných otázek odpovídá student formou zevrubnějšího výkladu, na druhou formou stručnějšího výkladu.

Zkušební komise hodnotí odborné znalosti studenta, jeho schopnost se adekvátně odborně a kultivovaně vyjadřovat na témata vyplývající ze znění otázek a vést produktivní odborný dialog. Součástí hodnocení je i dosažený výsledek z klauzurní práce z českého jazyka. Ústní část státní závěrečné zkoušky může student konat v případě, že v klauzurní práci dosáhl minimálně 50 bodů (tj. 50% úspěšnosti).

Upozornění: Otázky u zkoušky jsou formulovány na základě níže uvedených okruhů. Tučně zvýrazněný okruh je vždy hlavní, klíčový a předpokládá znalost i přidruženého (nezvýrazněného) okruhu.

Fonetika a fonologie

Fonologie a fonetika jako lingvistické disciplíny, jejich vztah: fonologicko-fonetický systém češtiny (synchronně);

produkce a percepce řeči; vady řeči;

vztah fónické a grafické stránky jazyka; principy a pravidla transkripce;

zásady spisovné výslovnosti slov domácích a přejatých, nedostatky v jejich výslovnosti;

zvuková stránka věty a textu, segmentace souvislé řeči; podmínky srozumitelnosti řeči;

vývoj české hláskové soustavy od konce pračestiny do počátku 18. století.

Morfologie

Morfologie jako gramatická disciplína: vztah slovo tvorby a morfologie; slovo tvorná analýza slova, morfem atická analýza slova;

slovo: utvořené, neutvořené; ohebné, neohebné; slovo jako jednotka fónická, grafická, lexikální, morfologická, syntaktická;

soustava slovních druhů, jejich vymezení a kritéria třídění, přesahy a přechody mezi slovními druhy;

gramatické kategorie jmen: jejich vznik a vývoj; jmenné kategorie: rod – životnost, číslo, pád;

popis morfologického systému češtiny z hlediska synchronního, vývojové změny a tendence;

deklinační systém jmen (synchronně); hláskové alternace při tvoření slov a jejich tvarů (synchronně);

funkční, sémantická a morfologická charakteristika a klasifikace substantiv, adjektiv, pronomin, numerálií; deklinace substantiv přejatých, jmen vlastních;

gramatické kategorie sloves: osoba, číslo, způsob, čas (relativní čas), slovesný rod, vid; násobenost a nenásobenost děje, druh slovesného děje;

klasifikace sloves podle kritérií sémantických a gramatických; slovesné třídy, slovesa nepravidelná;

prepozice, konjunkce, partikule: funkční a sémantická charakteristika a klasifikace;

adverbia, interjekce a predikativa: funkční a sémantická charakteristika a klasifikace;

vývoj české deklinační soustavy od nejstaršího období do počátku 18. století;

vývoj české konjugační soustavy od nejstaršího období do počátku 18. století.

Lexikologie a slovtvorba

Lexikologie jako lingvistická disciplína: slovo a lexém, postavení lexikální roviny v jazykovém systému; lexém jako sémiotická jednotka; pojmenování, slovo a lexikální jednotka;

rozsah a obsah významu slova, vývojové změny, frekvence, kompatibilita slov;

slovní zásoba: její rozsah a rozvrstvení, vývoj slovní zásoby;

paradigmatické a syntagmatické vztahy lexikálních jednotek; synonymie, antonymie, polysémie, homonymie, hyperonymie, hyponymie;

frazeologie a idiomatika, vymezení a klasifikace frazeologických jednotek;

onomastika, etymologie, předmět jejich studia, etymologické slovníky;

lexikografie: druhy slovníků, nejvýznamnější výkladové slovníky češtiny;

způsoby obohacování slovní zásoby z hlediska diachronního a synchronního, současné vývojové tendence;

Slovotvorba: slovotvorné způsoby a postupy, jejich výrazové prostředky; derivace, kompozice, abreviace, univerbizace a multiverbizace, základní slovotvorné vztahy;

slovotvorná a onomaziologická struktura slova; onomaziologické / pojmenovací kategorie; slovotvorné kategorie;

gradace adjektiv a adverbii.

Syntax

Syntax jako gramatická disciplína: věta, větný ekvivalent, souvětí a jejich vztah; výpověď / elementární textová jednotka;

pragmatické aspekty v syntaxi: komunikační funkce výpovědi, modalita, postoje mluvčího výpovědi a prostředky jejich vyjadřování;

modalita a její druhy; vyjadřování modality; subjektivně modální a emocionální postoje mluvčího, způsoby jejich realizace; klad a zápor – jejich forma a funkce;

struktura (stavba) věty: slovo jako větný člen, syntaktický vztah, syntagma; syntaktické pojetí slovních druhů;

systém větných členů a syntaktických vztahů, vyjadřování syntaktických vztahů; větné členy, jejich gramatické a sémantické vymezení, klasifikace, fungování ve větě a souvětí; věta jednočlenná a dvojčlenná;

valenční teorie v syntaxi: valenčně-intenční struktura věty; gramatická a sémantická stránka ZVS; věta základová, věta bezpodmětá, věta jednoduchá, věta eliptická

souvětí parataktické, kritéria jeho klasifikace;

souvětí hypotaktické, kritéria klasifikace vedlejších vět.

Stylistika

Stylistika jako lingvistická disciplína: vývoj názorů na jazykové styly a jejich klasifikaci; text, styl, komunikát, promluva, jazykový projev, diskurs;

stylové oblasti, stylové vrstvy, stylové typy a stylové normy;

stylové vrstvy, jejich diferenciaci a charakteristika;

klasifikace prostředků fónických, lexikálních a gramatických z hlediska stylového;

soustava slohových postupů a slohových útvarů: jejich vymezení, klasifikace a vzájemné vztahy;

výstavba jazykového projevu: kompoziční postupy; členění textu, koherence, koheze;

funkční styly: prostěsdělovací, konverzační, odborný, učební; zpravodajský, publicistický, řečnický, reklamní, administrativní, umělecký, esejistický.

Jazyk a jeho pojetí, diferenciacie národního jazyka, vývoj češtiny

Znakové pojetí jazyka; jazykový znak jako součást studia sémiotiky;

funkce, systém a struktura v jazyce; norma, úzus, kodifikace; strukturní, stylové a komunikační normy;

spisovný jazyk: jeho pojetí, spisovný jazyk, standard, substandard, varieta;

diferenciacie a stratifikace národního jazyka a jejich kritéria: útvary strukturní a nestrukturní, městská mluva, běžná mluva, slang, profesní mluva, argot; dialekty a dialektologie;

česká grafická soustava a její vývoj: principy českého pravopisu;

čeština mezi slovanskými jazyky; klasifikace slovanských jazyků;

vývojové etapy starší češtiny; vývoj češtiny v době starší a střední; vývoj češtiny od konce 17. stol. do konce 19. stol.;

vývojové tendence současné spisovné češtiny.

Slavistika

Slavistika – její vznik a vývoj: dějiny slavistického bádání (zejména jazykovědná slavistika);

místo lingvistické bohemistiky v rámci slavistiky;

praslovanština: vývoj hláskosloví a slovní zásoby, charakteristika morfologického systému a základní principy jeho vývoje; nářeční štěpení praslovanštiny;

staroslověnština: její vznik a fonetický, morfologický, lexikální a syntaktický systém; vývoj (redakce) staroslověnštiny; kulturně-historické souvislosti.

Odborná literatura:

Viz sylaby jednotlivých disciplín státní zkoušky ve STAGu.

Tematické okruhy z českého jazyka ke státní bakalářské zkoušce z českého jazyka

Platné od akademického roku 2019-20

pro obor: dvouoborové studium ČJL (obor akreditovaný v roce 2015)

Student si v jazykovědné části bakalářské státní závěrečné zkoušky z českého jazyka losuje 2 otázky ze dvou košů obsahujících otázky formulované na základě níže uvedených okruhů. 1. koš zahrnuje otázky z okruhů syntax větná a souvětňá morfolgie fonetika a fonologie, 2. koš otázky z okruhů lexikologie a slovtvorba, stylistika, jazyk a jeho pojetí, stratifikace češtiny, vývoj češtiny; u jednooborového studia českého jazyka jsou součástí 2. koše i otázky z okruhu slavistika. Na jednu z těchto dvou vylosovaných otázek odpovídá student formou zevrubnějšího výkladu, na druhou formou stručnějšího výkladu.

Zkušební komise hodnotí odborné znalosti studenta, jeho schopnost se adekvátně odborně a kultivovaně vyjadřovat na témata vyplývající ze znění otázek a vést produktivní odborný dialog. Součástí hodnocení je i dosažený výsledek z klauzurní práce z českého jazyka. Ústní část státní závěrečné zkoušky může student konat v případě, že v klauzurní práci dosáhl minimálně 50 bodů (tj. 50% úspěšnosti).

Upozornění: Otázky u zkoušky jsou formulovány na základě níže uvedených okruhů. Tučně zvýrazněný okruh je vždy hlavní, klíčový a předpokládá znalost i přidruženého (nezvýrazněného) okruhu.

Fonetika a fonologie

Fonologie a fonetika jako lingvistické disciplíny: jejich vztah; fonologicko-fonetický systém češtiny (synchronně);

produkce a percepce řeči; vady řeči;

vztah fónické a grafické stránky jazyka; principy a pravidla transkripce;

zásady spisovné výslovnosti slov domácích a přejatých, nedostatky v jejich výslovnosti;

zvuková stránka věty a textu, segmentace souvislé řeči; podmínky srozumitelnosti řeči;

vývoj české hláskové soustavy od konce pračeštiny do počátku 18. století.

Morfologie

Morfologie jako gramatická disciplína: vztah slovtvorby a morfologie; slovtvorná analýza slova, morfemická analýza slova;

slovo: utvořené, neutvořené; ohebné, neohebné; slovo jako jednotka fónická, grafická, lexikální, morfologická, syntaktická;

soustava slovních druhů, jejich vymezení a kritéria třídění, přesahy a přechody mezi slovními druhy;

gramatické kategorie jmen: jejich vznik a vývoj; jmenné kategorie: rod – životnost, číslo, pád;

popis morfologického systému češtiny z hlediska synchronního, vývojové změny a tendence;

deklinační systém jmen (synchronně); hláskové alternace při tvoření slov a jejich tvarů (synchronně);

funkční, sémantická a morfologická charakteristika a klasifikace substantiv, adjektiv, pronomín, numerálií;

deklinace substantiv přejatých, jmen vlastních;

gramatické kategorie sloves: osoba, číslo, způsob, čas (relativní čas), slovesný rod, vid; násobenost a nenásobenost děje, druh slovesného děje;

klasifikace sloves podle kritérií sémantických a gramatických; slovesné třídy, slovesa nepravidelná;

prepozice, konjunkce, partikule: funkční a sémantická charakteristika a klasifikace;

adverbia, interjekce a predikativa: funkční a sémantická charakteristika a klasifikace;

vývoj české deklinační soustavy od nejstaršího období do počátku 18. století;

vývoj české konjugační soustavy od nejstaršího období do počátku 18. století.

Lexikologie a slovtvorba

Lexikologie jako lingvistická disciplína: slovo a lexém, postavení lexikální roviny v jazykovém systému; lexém jako sémiotická jednotka; pojmenování, slovo a lexikální jednotka;

rozsah a obsah významu slova, vývojové změny, frekvence, kompatibilita slov;

slovní zásoba: její rozsah a rozvrstvení, vývoj slovní zásoby;

paradigmatické a syntagmatické vztahy lexikálních jednotek; synonymie, antonymie, polysémie, homonymie, hyperonymie, hyponymie;

frazeologie a idiomatika, vymezení a klasifikace frazeologických jednotek;

onomastika, etymologie, etymologické slovníky;

lexikografie: druhy slovníků, nejvýznamnější výkladové slovníky češtiny;

způsoby obohacování slovní zásoby z hlediska diachronního a synchronního, současné vývojové tendence;

Slovtvorba: slovtvorné způsoby a postupy, jejich výrazové prostředky; derivace, kompozice, abreviace, univerbizace a multiverbizace, základní slovtvorné vztahy;

slovotvorná a onomaziologická struktura slova; onomaziologické / pojmenovací kategorie;
slovotvorné kategorie

gradace adjektiv a adverbii.

Syntax

Syntax jako gramatická disciplína: věta, větný ekvivalent, souvětí a jejich vztah; výpověď / elementární textová jednotka;

pragmatické aspekty v syntaxi: komunikační funkce výpovědi, modalita, postoje mluvčího výpovědi a prostředky jejich vyjadřování;

modalita a její druhy; vyjadřování modality; subjektivně modální a emocionální postoje mluvčího, způsoby jejich realizace; klad a zápor – jejich forma a funkce;

struktura (stavba) věty: slovo jako větný člen, syntaktický vztah, syntagma; syntaktické pojetí slovních druhů;

systém větných členů a syntaktických vztahů, vyjadřování syntaktických vztahů; větné členy, jejich gramatické a sémantické vymezení, klasifikace, fungování ve větě a souvětí; věta jednočlenná a dvojčlenná;

valenční teorie v syntaxi: valenčně-intenční struktura věty; gramatická a sémantická stránka ZVS; věta základová, věta bezpodmětá, věta jednoduchá, věta eliptická

souvětí parataktické, kritéria jeho klasifikace;

souvětí hypotaktické, kritéria klasifikace vedlejších vět.

Stylistika

Stylistika jako lingvistická disciplína: vývoj názorů na jazykové styly a jejich klasifikaci; text, styl, komunikát, promluva, jazykový projev, diskurs;

stylové oblasti, stylové vrstvy, stylové typy a stylové normy;

stylové vrstvy, jejich diferenciaci a charakteristika;

klasifikace prostředků fónických, lexikálních a gramatických z hlediska stylového;

soustava slohových postupů a slohových útvarů: jejich vymezení, klasifikace a vzájemné vztahy;

výstavba jazykového projevu: kompoziční postupy; členění textu, koherence, koheze;

funkční styly: prostěsdělovací, konverzační, odborný, učební; zpravodajský, publicistický, řečnický, reklamní, administrativní, umělecký, esejistický.

Jazyk a jeho pojetí, diferenciacie národného jazyka, vývoj češtiny

Znakové pojetí jazyka; jazykový znak jako součást studia sémiotiky;

funkce, systém a struktura v jazyce; norma, úzus, kodifikace; strukturní, stylové a komunikační normy;

spisovný jazyk: jeho pojetí, spisovný jazyk, standard, substandard, varieta;

diferenciacie a stratifikace národného jazyka a jejich kritéria: útvary strukturní a nestrukturní, městská mluva, běžná mluva, slang, profesní mluva, argot; dialekty a dialektologie;

česká grafická soustava a její vývoj: principy českého pravopisu;

čeština mezi slovanskými jazyky; klasifikace slovanských jazyků;

vývojové etapy starší češtiny; vývoj češtiny v době starší a střední; vývoj češtiny od konce 17. stol. do konce 19. stol.;

vývojové tendence současné spisovné češtiny.

Odborná literatura:

Viz sylaby jednotlivých disciplín státní zkoušky ve STAGu.

Tematické okruhy k státní bakalářské zkoušce z české literatury (aktualizovaná podoba pro posluchače studia s platností akreditace od ak. r. 2015/16)

Obsah bakalářské zkoušky (celkem 28 okruhů z dějin české literatury a literární vědy) je podobný pro všechny uchazeče (studenty jednooborového i dvouoborového studia). Jednotlivé okruhy budou rozděleny do dvou košů.

V prvním koši budou okruhy z dějin české literatury od počátků po družinu májovou včetně a z literární teorie. Ve druhém koši pak z dějin české literatury od generace ruchovsko-lumírovské po současnost a další teoretické otázky. V průběhu zkoušky si uchazeč z každého koše vylosuje vždy po jedné otázce, konkrétní obsah zkoušky bude dále specifikován zkoušejícím a zkušební otázky nemusejí být totožné s tematickými okruhy (zřetel bude brán na primární literaturu přečtenou k danému tématu - její rozsah by měl umožnit blíže doložit jednotlivá specifikovaná témata na literárním materiálu: tak např. vývoj českého středověkého kronikářství nelze vysvětlit bez znalosti konkrétních kronik). Důraz bude kladen také na znalost sekundární literatury k tématu (za okruhy bakalářských zkoušek je uvedena základní literatura, literaturu rozšiřující mají studenti zadánu z jednotlivých odborných seminářů) a na schopnost vidět českou literaturu v širším kontextu.

Student se ke zkoušce dostaví s indexem a seznamem přečtené primární i sekundární (základní i rozšiřující) literatury.

I. koš

1. Počátky písemnictví na našem území

Staroslověnská literatura na Velké Moravě a v přemyslovském státě. Její funkce; žánrové rozruznění. Legendistika. Osudy staroslověnského písemnictví v širším kontextu evropských dějin.

2. Středověká literatura a její zvláštnosti

Literární žánry středověku. Autor, čtenář a literární „život“ ve středověku. Specifika interpretace středověkého literárního díla.

3. Nejdůležitější díla české a latinské středověké literatury (do 14. stol.)

Výčet nejzajímavějších děl českého a latinského středověkého písemnictví. Počátky česky psané literatury. Duchovní a milostná lyrika. Rytířská epika. Kronikářství a letopisectví. Středověké drama.

4. Žánrový rozvoj česky psané literatury v době vrcholné gotiky

Dvorský okruh Karla IV. Latinsky a německy psaná literatura na českém území. Duchovní a milostná lyrika. Didaktické a satirické básnictví, spory. Traktátová literatura. Epika. Kronikářství.

5. Literatura doby husitské a poděbradské

Předhusitské období. Vztah mezi literaturou a historickými událostmi, proměnami společnosti. Literatura zrcadlem zápasu ve společnosti. Štítný, Hus, Chelčický.

6. Česká a latinská literatura v humanistickém, reformačním a renesančním období

Periodizace humanistické a renesanční literatury; její rozvrstvení žánrové. Osobnosti. Literární činnost Jednoty bratrské. Bible kralická.

7. Literární vývoj v době pobělohorské

Domácí katolická a exulantská evangelická literatura. Jezuitští autoři. Balbínovský okruh. Osobnost a literární tvorba Komenského.

8. Vliv evropského osvícenství na vznik českého národního hnutí

Vědecké instituce, vlastivědná bádání. Vznik a rozvoj novočeské jazykovědy. Dobrovský a další osobnosti. Proměny zábavné literatury. Snahy o náročnější česky psanou literaturu. Obrozenecké divadlo.

9. Vznik programu českého národního hnutí

Jungmann a jeho generační vrstevníci. Nové pojetí národa, jazyka a literatury. Preromantismus v evropském kontextu a v českých podmínkách. Ohlasová poezie, velké formy lyrické poezie (Kollár, Polák). RKZ.

10. Literární vývoj ve 30. a 40. letech 19. století

Nástup nové generace a její diferenciaci. Český romantismus v evropském kontextu. Významné osobnosti; Mácha, Tyl. Vliv významných evropských romantiků na českou literaturu. Próza a drama s historickými a současnými náměty. Biedermeier.

11. Vývoj české literatury v 50. a 60. letech 19. století

Diferenciaci autorů, literární střety, nástup nové autorské generace. Havlíček, Němcová, Erben. Význam jejich díla pro další vývoj české literatury. Formování generace májové, její program. Poezie a próza májovců; Neruda, Hálek, Světlá.

12. Literatura a specifičnost jejích struktur

Definice a funkce literatury. Literatura věcná, umělecká, pomezí struktury; problematika uměleckého znaku, fikční světy umělecké literatury, literatura jako komunikační proces (autor, text, čtenář a jejich vztahy v literární komunikaci). Intertextualita.

13. Literární věda, její disciplíny a význačné vědecké osobnosti;

Metodologie literární vědy – pozitivismus, formalismus, strukturalismus (a poststrukturalismus), nová kritika, fenomenologie a hermeneutika, marxismus. Vývoj českého myšlení o literatuře, nejvýznamnější osobnosti.

14. Literární druhy a žánry v historickém vývoji

Epika, epické žánry, lyricko-epické žánry; drama a teorie dramatu (dramatický děj, postavy), dramatické žánry; lyrika, kompozice lyrických útvarů (lyrický subjekt a mluvčí textu, lyrický čas a prostor) lyrické žánry a jejich výrazové formy.

II. koš

15. Literární vývoj 70. a 80. let 19. století

Nástup ruchovsko-lumírovské generace; její program ve vztahu k tradici české literatury a literatuře světové. Překladatelská aktivita (Vrchlický, Sládek). Poezie, próza a drama 70. a 80. let 19. století. Významné osobnosti dané generace (Čech, Sládek, Vrchlický, Zeyer, Arbes, Jirásek ad.). Pojem parnasismu.

16. 90. léta 19. století

Pojem realismu. Boje o RKZ. Realismus jako umělecký směr. Spory o naturalismus. Vliv francouzské a ruské realistické a naturalistické literatury. Generace Moderny. Nová generace básníků, prozaiků, kritiků. Impresionismus, dekadence, symbolismus. Okruh Moderní revue.

17. Předválečná generace

Generace Tomana, Šrámka, Dyka. První impulsy expresionismu. Almanach na rok 1914 a jeho autoři. Novoklasicismus. Německy psaná literatura daného období v českých zemích. Kafka.

18. Próza v prvním desetiletí ČSR

Vrcholná tvorba autorů starší generace. Čapek Chod, Benešová ad. Literatura s tématem 1. světové války. Legionářská literatura. Hašek.

19. 20. léta 20. století. Proletářské umění. Poetismus. Diskuse uvnitř avantgardy

Mezinárodní souvislosti. Proletářské umění. Devětsil. Poetismus v poezii a próze. Literární skupina a její program. Význační básníci a prozaici tohoto období. Osvobozené divadlo.

20. 30. léta 20. století. Krize avantgardy a rozvoj románu

Od poetismu k surrealismu. Mezinárodní kontakty a souvislosti. Básníci spirituální inspirace. Vrcholné období generace Devětsilu. Rozvoj románové prózy a její čelní představitelé. K. Čapek. Vančura.

21. 40. léta 20. století

Programy a poetiky generace Ortena. „Nahý člověk“. Skupina 42. Rozvoj životopisného románu. Psychologická a historická próza za okupace. Literatura období 1945 - 1948. Literatura reagující na válku a osvobození. Poválečné diskuse o směřování literatury.

22. 50. léta 20. století; schematismus v poezii, próze, dramatu a literární kritice

Situace po únoru 1948 v literatuře a literární vědě; poetika tzv. socialistického realismu a její konkretizace v budovatelském románu a poezii; dogmatismus v literární kritice. Proudů a autorů neoficiální literatury a literatura exilová.

23. Vývoj české literatury v letech 1956 - 1968

Literatura v období politického uvolnění po roce 1956. Časopis Květen, jeho představitelé, program. Vznik *divadel malých forem*. 60. léta. Osobnosti a významná díla české prózy a poezie 60. let 20. století.

24. Období tzv. normalizace; literatura oficiální a nezávislá

Oficiální literatura, časopisy, organizace, represivní opatření. Literatura *šedé zóny*. Exil a disent: autoři, edice, časopisy, významná díla. Hrabal, Kundera, Škvorecký.

25. Literární život na přelomu 20. a 21. století. Postmodernismus

Návrat zakázaných autorů na počátku 90. let 20. století. Literární časopisy tohoto období a jejich autorské okruhy. Významní představitelé současné prózy a poezie, současného dramatu.

26. Periodizace dějin české literatury

Periodizace starší české literatury. Periodizace dějin české literatury od obrození do konce 19. století. Periodizace dějin české literatury 20. století.

27. Základy teorie verše

Versologie jako disciplína. Verš, rytmus, metrika, časoměrný verš, sylabický verš, tónický verš; sylabotónický verš: trochejský, jambický, daktylský verš. Verš volný a verš bezrozměrný. Útvary nadveršové.

28. Základy teorie vyprávění

Naratologie jako disciplína a předmět jejího zkoumání. Modely rozlišení narativu, fabule a syžet, příběh a vyprávění. Narativní perspektiva, způsoby vyprávění. Vypravěč, fokalizace. Narativní mody. Temporalita vyprávění.

Seznam základní sekundární literatury:

CULLER, J. *Krátký úvod do literární teorie*. Brno. Host. 2002

ČERVENKA, M. *Významová výstavba literárního díla*. Praha. Karolinum 1992.

DOLEŽEL, L. *Heterocosmica: Fikce a možné světy*. Praha. Karolinum 2003.

DOLEŽEL, L.: *Heterocosmica II. Fikční světy soudobé české prózy*. Karolinum 2014

DOLEŽEL, L. *Narativní způsoby v české literatuře*. Praha. Československý spisovatel 1993. II. vyd. Pistorius a Olšanská 2014

FIALOVÁ, A. *V souřadnicích mnohosti. Česká literatura první dekády 21. století v souvislostech a interpretacích*. Praha. Academia 2014

HAMAN, A. *Česká literatura 19. století a evropský kontext*. Plzeň. ZČU 1999

HAMAN, A. *Úvod do studia literatury a interpretace díla*. Jinočany. H+H 1999.

HRUŠKA, P. – MACHALA, L. – VODIČKA, L. – ZIZLER, J. (Ed.). *V souřadnicích volnosti*. Praha. Academia 2008.

JANÁČKOVÁ, J.: *Přehled dějin české literatury 19. století I, II* Praha: UK 1990

JANOUSEK, P. a kolektiv. *Dějiny české literatury 1945 – 1989, I – IV*. Praha. Academia 2007 – 2008.

Kol. *Dějiny české literatury I-IV*. (akademické): <http://www.ucl.cas.cz/edicee/dejiny/dejiny-ceske-literatury>

KOTEN, J. *Jak se fikce dělá slovy*. Brno. Host 2013

KOŽMÍN, Z. – TRÁVNÍČEK, J. *Na tvrdém loži z psího vína*. Brno. Jota 1998.
LEHÁR, J. – STICH, A. – JANÁČKOVÁ, J. – HOLÝ, J. *Česká literatura od počátků k dnešku*. Praha. NLN 1998.
MACHALA, L. *Literární bludiště*. Praha. Brána 2002.
MED, J. *Literární život ve stínu Mnichova* Praha. Academia 2011
MOLDANOVÁ, D. *Česká literatura v období avantgardy*. Ústí nad Labem. UJEP 2005.
MOLDANOVÁ, D. *Česká literatura v období modernismu*. Ústí nad Labem. UJEP 199.
NÜNNING, A. (Ed.). *Lexikon teorie literatury a kultury*. Brno. Host 2006.
PAPOUŠEK, V. A KOL. *Dějiny nové moderny I-II*. Praha. Academia 2010 a 2014
PETRŮ, E. – MACHALA, L. *Panorama české literatury*. Olomouc. Rubico 1994.
TICHÁ, Z. *Cesta starší české literatury*. Praha. Panorama 1984.
TUREČEK, D. (Ed.) *České literární romantično*. Brno. Host 2012